

Fru Bertha forrest, saa kom Torben og tilsidst Jytte, der undertiden tog imod en Haandsrækning af ham, naar Trinnene var særlig høje. Afstanden mellem Fru Bertha og de Andre blev stadig større. Trappen gik i Zigzag mellem hvide Havemure, der ved Omdrejningerne skjulte dem for hinanden, og det var Jytte, der med Hensigt holdt sig tilbage, idet hun gjorde sig mere og mere ubehjælpssom. Og saa skete det da i et lykkeligt Øjeblik, da Moderen igen var bleven usynlig bag en Murkant, at Torben lagde sine Hænder omkring hendes Hoved nøjagtig saaledes, som hun havde drømt derom, og kyssede hendes Mund og kaldte hende sin Elskede.

Under Hjemkørslen sad Jytte igen med halvlukkede Øjne bag sit tætte Slør og lod de andre snakke. Eftermiddagen var allerede vidt fremme, og det blev næsten Aften, inden de naaede tilbage. Jytte følte sig træt, og da ingen af dem havde Lyst til at tage hjem og klæde sig om til Middagen paa Hotellet, blev de enige om at spise paa en Restavration.

Da Jytte stod foran Spejlet inde i Dameværelset og ordnede sit Haar, tænkte hun paa, at hun her første Gang saae sig selv som Forlovet, og det slog hende, at hun ikke saae glad ud. Hun var nu ogsaa kommen til at fryse slemt paa Hjemturen og havde i Grunden haft mest Lyst til at tage lige hjem.